

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นผู้นำศาสนที่แท้จริงเช่นพ่อ จงให้ศาสนที่จะกลับบ้านแก่ทุกคน

คำถาม: สติปัญญาของผู้คนเร่ร่อนไปในทิศทางใดในทุกวันนี้?

คำตอบ: ไปหาแพชั่น ผู้คนทำตามแพชั่นประเภทต่างๆ มากมายอย่างยิ่งเพื่อดึงดูดผู้อื่น พวกเขาได้เรียนรู้แพชั่นนี้จากรูปภาพ พวกเขาเชื่อว่าปารวตีก็ได้ทำตามแพชั่นเช่นนั้นด้วยเช่นกันและเคยมีทรงผมเช่นนั้น บาบาพูดว่า: ลูกๆ ต้องไม่ตามแพชั่นในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พ่อพาคุณไปยังโลกที่ซึ่งมีความงดงามตามธรรมชาติจนไม่มีความจำเป็นใดสำหรับแพชั่น

เพลง: ท่านคือแม่และพ่อ....

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ เมื่อใดมีการร้องสรรเสริญนี้ สติปัญญาของคุณไปยังเบื้องบน ดวงวิญญาณพบกับพ่อของเขาว่า: ท่านคือคนพวยเรือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้นำศาสนที่แท้จริง พ่อมาและให้ศาสนแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ ผู้อื่นนั้นเรียกว่าผู้นำศาสน บางคนเขี้ยววีย์และบางคนแก่ชรา ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ได้ให้ศาสน คำสรรเสริญได้ถูกให้แก่พวกเขาอย่างผิดๆ ลูกเข้าใจว่านอกจากผู้เดียวไม่ควรมีคำสรรเสริญใครอื่นในโลกมนุษย์นี้ คำสรรเสริญมากที่สุดคือคำสรรเสริญของลักษมีและนารายณ์เพราะพวกเขาคือนายของโลกใหม่ เพียงชาวบาร์ตเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ ชาวโลกเพียงแต่รู้ว่าบาร์ตคือแผ่นดินโบราณ เคยมีอาณาจักรของเทวาและเทวีในบาร์ต พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่ากฤษณะคือพระเจ้า ชาวบาร์ตเรียกพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ว่าเทวาและเทวี แต่ไม่มีใครรู้ว่าเทวาและเทวีเคยปกครองในยุคทอง พระเจ้าได้ก่อตั้งอาณาจักรของเทวาและเทวี สติปัญญาพูดว่า: เราคือลูกๆ ของพระเจ้า และดังนั้นเราจะเป็นเทวาและเทวีด้วยเช่นกัน ทุกคนคือลูกๆ ของผู้เดียว แต่พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเทวาและเทวี พวกเขาเรียกว่าเป็นเทพ พ่อหนังที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ชาวบาร์ตพูดว่า: เริ่มแรกพวกเราชาวบาร์ตคงอยู่ในโลกใหม่ ทุกคนต้องการโลกใหม่ แม้กระทั่งบาปูจี (คานธี) ก็ต้องการโลกใหม่และอาณาจักรใหม่ของราม อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจความหมายของ “อาณาจักรของราม” เลย ทุกวันนี้ผู้คนมีความหึงหวงอย่างมาก ในยุคทองพวกเขามีเทพปัญญาในขณะที่ในยุคเหล็กพวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหิน อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ในยุคทองชาวบาร์ตได้มีเทพปัญญา เวลานี้ในยุคเหล็ก ชาวบาร์ตมีสติปัญญาที่เป็นหิน บางคนเชื่อว่านี่คือสวรรค์ พวกเขาพูดว่าเคยมีเครื่องบินและปราสาทราชวังที่ใหญ่โตในสวรรค์ ทั้งหมดนั้นคงอยู่ในเวลานี้ วิทยาศาสตร์ได้ก้าวหน้าไปอย่างมากและมีความสุขอย่างมาก มีแพชั่นๆ มากมายด้วยเช่นกัน สติปัญญาของพวกเขาดูดซับอยู่ในแพชั่นตลอดทั้งวัน มองดูทรงผมที่พวกเขามีเพื่อที่จะสวยงามอย่างปลอมๆ! พวกเขาใช้จ่ายเงินทองอย่างมาก แพชั่นทั้งหมดนั้นออกมาจากรูปภาพ พวกเขาคิดว่าพวกเขาควรมีทรงผมเช่นทรงผมของปารวตีด้วยเช่นกัน พวกเขาทำทั้งหมดนั้นเพื่อดึงดูดผู้อื่น ในตอนต้นผู้หญิงพาสีจะสวมผ้าคลุมหน้าสีดำบนใบหน้าของพวกเขาเพื่อที่จะไม่มีใครถูกดึงดูดเข้าหาพวกเขาด้วยการมองเห็นใบหน้า นี่เรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนร้องเพลงว่า: “ท่านคือแม่และพ่อ” แต่พวกเขาควรพูดเช่นนี้กับใคร? พวกเขาไม่รู้ว่าใครคือแม่และพ่อ อย่างแน่นอนที่แม่และพ่อจะให้มรดกแก่พวกเขา พ่อให้มรดกของความสุขแก่ลูกๆ ลูกๆ พูดว่า: บาบา พวกเราจะไม่รับฟังใครนอกจากท่าน เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าคำสรรเสริญที่ร้องนั้นเป็นของชีพาบา แม้กระทั่งดวงวิญญาณของบราห์มาก็พูดว่า: ฉันเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ของบราห์มาพูดด้วยเช่นกันว่า: พวกเราบราห์มาภุมารและภุมารีนันกลายเป็นเทพ เวลานี้ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดที่ 84 ของเรา พวกเราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่เคยบริสุทธิ์อันดับหนึ่งได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง พ่อเป็นเช่นไร ลูกๆ ก็เป็นเช่นนั้น ผู้ที่พูดเช่นนี้ ชีพาบาก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อมาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของผู้นี้ ผู้ที่เคยอยู่ในราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งเวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกเคยอยู่ในยุคเหล็กและเวลานี้ได้กลายเป็นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น จำนวนของลูกๆ เพิ่มขึ้นตามละคร เวลานี้ลูกได้รับความรู้ พวกเราเคยเป็นเทพแล้วกลายเป็นนักรบ พ่อค้าและศูทร ลูกๆ รู้ทั้งจริงอย่างดีมาก สิ่งนี้ง่ายตายอย่างยิ่ง พวกเราได้ใช้ 84 ชาติเกิด แม้กระทั่งมากเท่านี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของบางคน นักเรียนต่างลำดับกันไป เริ่มต้นจากด้านขวา เริ่มจากชั้นหนึ่ง(first-class) ไปชั้นสอง(second-class) ไปชั้นสาม(third-class) ลูกบางคนพูดว่า: สติปัญญาของฉันเป็นชั้นสาม(third-class) ฉันไม่สามารถอธิบายแก่ใคร พวกเขาต้องการที่จะอธิบายอย่างมาก แต่พวกเขาไม่สามารถพูดได้ ดังนั้นบาบาจะทำอะไรได้? นี่คือนิยามของการกระทำของพวกเขา พ่อพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงความรู้ของปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องมีการกระทำ ลูกที่มีสติปัญญาชั้นสามนั้นไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้น นี่คือนิยามของการกระทำที่เรารู้จัก ในอาณาจักรของราวัน ผู้คนทำการกระทำที่เป็นบาปเท่านั้น และดังนั้นพวกเขาจึงเพียงแต่ตกลงมาเท่านั้น เพียงในโลกของความทุกข์เท่านั้นที่มีการรับรู้ พวกเขาได้รับเอากรรมมาเพื่อจะได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสเพื่อที่กูจะสามารถพาพวกเขาไปสู่การหลุดพ้นได้ นั่นคือดินแดนนิพพานสถานที่เหนือเสียง ผู้คนพูดว่าเวลานี้พวกเขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ พวกเขาพูดเพียงเพื่อให้ได้พูด มีกลุ่มของผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณพวกเขายกสมบัติฯลฯ ทั้งหมดของเขาให้แก่ลูกๆ ของเขาและแล้วไปและอยู่กับกู อย่างแน่นอนลูกๆ ของเขาจะเตรียมอาหารและ

ทุกสิ่งอื่นให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “การปลดเกษียณ” ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่าพวกเขาต้องไปสู่ดินแดนนิพพาน พวกเขาต้องกลับบ้าน พวกเขาไม่เข้าใจว่านั่นคือบ้านของเขา พวกเขาเชื่อว่าแสงจะหลอมรวมเข้าไปในแสง ดินแดนนิพพานคือสถานที่อยู่อาศัย ในตอนต้นพวกเขาเคยปลดเกษียณเมื่ออายุ 60 ปี นั่นเคยเป็นกฎ แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็ทำเช่นเดียวกัน เวลานั้นลูกสามารถอธิบายว่าไม่มีใครสามารถไปเหนือเสียง พวกเขาเรียกหาพ่อสำหรับสิ่งนี้ว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบา ได้โปรดมา! ชำระเราให้บริสุทธิ์และพาเรากลับบ้านเถิด! บ้านของดวงวิญญาณอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น ลูกๆ ได้รับการบอกว่าใครอาศัยอยู่ในยุคทองและประชากรที่นั่นขยายตัวอย่างไร ไม่ใคร่รู้เกี่ยวกับประชากรเช่นกัน จะมีประชากรมากเท่าใดในอาณาจักรของราม? เด็กจะถือกำเนิดที่นั่นอย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ไม่มีนักศึกษา ครูหรือบัณฑิตที่สามารถอธิบายวงจรของละครนี้ จะมีวงจรของ 8.4 ล้านชาติเกิดได้อย่างไร? ประเด็นเหล่านั้นคือประเด็นที่ผิดอย่างยิ่ง! พวกเขาได้ทำให้ทุกสิ่งยุ่งเหยิงอย่างสิ้นเชิง! พ่ออธิบายว่า: ลูกรู้ว่าพ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงความลับของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป ในยุคทองการกระทำของลูกนั้นเป็นกลาง ไม่มีการกระทำที่ไม่ดีใดๆที่นั่นและดังนั้นการกระทำเหล่านั้นจึงเป็นกลาง การกระทำใดก็ตามที่ผู้คนทำที่นั่นเป็นบาป ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับลูกทุกคน ในทั้งโลกทั้งเยาว์วัยและแก่ชรา ลูกทั้งหมดจะไปอยู่เหนือเสียง ลูกพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เถิด อย่างไรก็ตามจนกว่าโลกใหม่ที่บริสุทธิ์จะคงอยู่ ไม่สามารถมีผู้ที่บริสุทธิ์แม้เพียงคนเดียว ที่นั่นในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าและแล้วลูกจะต้องไปยังโลกใหม่ ลูกจะไปที่นั่นอย่างไร? ลูกมีความรู้ทั้งหมด นี่คือนิยามใหม่สำหรับโลกใหม่ สำหรับดินแดนของความเป็นอมตะและโลกที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามนุษย์อื่นๆทั้งหมดที่ไม่ใช่บรรพชนนั้นอยู่ในยุคเล็ก พวกเราทั้งหมดอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พวกเราจะไปยังยุคทอง ที่นี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันอย่างแท้จริง นั่นคือสวรรค์ นั่นไม่สามารถเรียกว่าการบรรจบพบกัน ยุคแห่งการบรรจบพบกันคงอยู่ในเวลานี้ ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้คือยุคที่เล็กที่สุด ยุคนี้เรียกว่ายุคก้าวกระโดด(leap age) ที่ซึ่งมนุษย์กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยา (ธรรมะอัตมา) จากดวงวิญญาณบาป เหตุนี้เองนี้จึงเรียกว่ายุคของความมีศีลธรรมจรรยา ในยุคเล็กมนุษย์ทั้งหมดไม่มีศีลธรรมจรรยา ที่นั่น(ในยุคทอง) ดวงวิญญาณทั้งหมดมีศีลธรรมจรรยา มีอิทธิพลของหนทางบักติมากมายอย่างยิ่ง พวกเขาสร้างรูปปั้นหิน เช่นที่หัวหัวใจของผู้คนได้กลับมาเป็นสุขจากการได้เห็นรูปปั้นเหล่านั้น นั่นคือการกราบไหว้บูชาก้อนหิน พวกเขาไปไกลมากสู่วัดของชีวาเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขายังสามารถวางรูปภาพของชีวาในบ้านของตนเอง เหตุใดพวกเขาจึงควรเร่งรีบไปไกลอย่างยิ่ง? เวลานี้สติปัญญาของลูกได้รับความรู้ เวลานี้ดวงตาของลูกได้เปิดขึ้นมาแล้ว เวลานี้สติปัญญาของลูกได้เปิดขึ้นมาแล้ว พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และผู้ที่เติมเต็มไปด้วยความรู้ ดวงวิญญาณเข้าถึงความรู้ที่นั่นด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นประธานาธิบดี ฯลฯ เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง ผู้คนแผ่แต่สรรเสริญร่างกาย เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ลูกๆ ดวงวิญญาณได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและได้ไปถึงสภาพของความตกต่ำอย่างสิ้นเชิง เวลานี้พวกเราดวงวิญญาณได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว พวกเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณต้องนำร่างกายมาใช้ ดวงวิญญาณจะสามารถพูดโดยไม่มีร่างกายได้อย่างไร? เราจะรับฟังได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีตัวตน พ่อรับการคำจูนของร่างกายด้วย ลูกรู้ว่าชีบบาบาพูดกับลูกผ่านร่างของบราห์มานี้ เพียงลูกๆ ของบราห์มา กุมารและกุมารีเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา พ่อท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีสิ่งใดต้องสับสนในสิ่งนี้ ชีบบาบาอธิบายแก่เราและแล้วเราก็อธิบายแก่ผู้อื่น เป็นชีบบาบาที่บอกทุกสิ่งแก่เรา ลูกพูดว่าเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า: นี่คือนิยามของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นอาณาจักรของราวัน ราวันทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบาป ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ แม้ว่าพวกเขาจะเผาหุ่นจำลองของราวัน พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาได้เขียนเรื่องราวมากมายอย่างยิ่งว่าราวันลักพาตัวสีดาและทำสิ่งนี้และสิ่งนั้นอย่างไร เมื่อพวกเขาเริ่มฟังเรื่องราวเหล่านั้น พวกเขาก็น้ำตาไหล สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือเรื่องเล่า บาบาอธิบายแก่เราเพื่อที่จะทำให้เราเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! อย่าข้องแวะสติปัญญาของลูกในสิ่งอื่นใด! ชีบบาบาได้ให้คำแนะนำของท่านแก่เรา พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและให้คำแนะนำของท่านแก่เรา เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาบานั้นแสนจะอ่อนหวานที่ท่านกำลังทำให้เราเป็นนายแห่งสวรรค์ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปและทำการกระทำที่สูงส่ง ให้ทานความรู้และกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยา (ธรรมมะอัตมา)
2. เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณ จงกลับมาบริสุทธิ์ในขณะสุดท้ายนี้และไปยังโลกที่บริสุทธิ์ จงให้ศาสน์ที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนจากการถูกล่อใจ (อะสาคี -asaki) ไปเป็น อิสระจากการล่อใจ (อะนาสัคตี-anasakti) และกลายเป็นตัวของพลัง (ชัคติสวารูป-Shakti swaroop)

เพื่อที่จะกลายเป็นตัวของพลัง จงเปลี่ยนแปลงจากการถูกล่อใจไปเป็นอิสระจากการล่อใจ ถ้ามีการดึงดูดใด ๆ ต่อร่างกาย ความสัมพันธ์ หรือสิ่งของของลูก และแล้วมายาก็สามารถมา (อา สัคตี -aa sakti –เป็นไปได้ที่เธอจะมา) และลูกจะไม่สามารถกลายเป็นตัวของพลัง ดังนั้นก่อนอื่นใด กลับมาเป็นอิสระจากการถูกล่อใจและแล้วลูกจะสามารถเผชิญกับอุปสรรคของมายา แทนการร้องตะโกนและหวาดกลัวเมื่ออุปสรรคมา จงนำรูปของพลังมาใช้และลูกจะกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

คติพจน์: ขอให้ความเมตตาของลูกเป็นไปอย่างเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเป็นที่ตั้ง(altruistic) และ ปราศจากความผูกพันยึดมั่น ไม่ใช่เต็มไปด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว

*** โอม ชานติ ***